Motion

1975/76: 1582

av herrar Lundgren och Palm om säkerhetsbestämmelserna vid transport av farligt gods med passagerarflygplan

Med anledning av ett olyckstillbud på Arlanda flygplats den 24 november 1974 avlämnade vi en motion till 1975 års riksdag (1975:575) med hemställan om ändringar i bestämmelserna för civil luftfart i vad avser transport av farligt gods med passagerarflygplan.

Olyckstillbudet gällde transport av det mycket farliga giftet Fenol. Olyckstillbudet upprörde många, såväl allmänhet som ansvariga tjänstemän. Den grundläggande fråga många ställde var om det över huvud taget är nödvändigt att transportera farligt gods i passagerarflygplan. En föreskrift om att vissa transporter endast får ske med fraktplan förefaller naturligt. Det torde inte finnas skäl för att exempelvis frakta explosiva eller för den mänskliga organismen livsfarliga ämnen i passagerarflygplan. Att frakta radioaktiva ämnen tillsammansmed passagerare är också minst lika omotiverat. Eventuella ekonomiska vinster för avsändare/mottagare får inte styra bestämmelsernas utformning.

För allmänheten är det ett självklart krav att kunna flyga med största möjliga säkerhet. Att sätta säkerheten främst är att förbjuda att livsfarliga gifter fraktas i passagerarflygplan.

Trafikutskottet anförde i sitt betänkande (TU 1975/76:2) bl. a. – vilket vi motionärer f. ö. också påpekade – att International Air Transport Association (IATA) utfärdat bestämmelser angående flygtransport av farligt gods och att Sverige i likhet med ett flertal länder antagit dessa bestämmelser som nationella regler. Dessutom erinrade utskottet om att en särskild skandinavisk arbetsgrupp med representanter för luftfartsmyndigheterna tillsatts för att se över hanteringen av farligt gods såvitt gäller den skandinaviska luftfarten.

Utskottet underströk i likhet med oss motionärer att det är betydelsefullt att bestämmelserna efterlevs. Utskottet fann det angeläget att så sker och att garantier härför skapas. Men i avvaktan på resultatet av det pågående utredningsarbetet fann utskottet inte skäl att tillstyrka motionsyrkandet.

Med hänsyn till den stora vikt denna fråga har vill vi på nytt aktualisera den och som vår bestämda uppfattning hävda att den tillsatta arbetsgruppen borde ha till uppgift att om det visar sig nödvändigt framlägga förslag till ändrade föreskrifter. Om arbetsgruppen finner att det i undantagsfall trots allt kan anses nödvändigt att frakta farligt gods i passagerarflygplan, måste emellertid möjligheterna att kontrollera att säkerhetsbestämmelserna följs

vara betryggande. Straffåtgärderna mot den part som ändock bryter mot bestämmelserna måste dessutom vara mycket kraftiga.

Vi hemställer därför

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om betryggande säkerhetsbestämmelser och kraftiga straffåtgärder i vad avser transport av farligt gods med passagerarflygplan.

Stockholm den 26 januari 1976

CARL-ERIC LUNDGREN (s) STURE PALM (s)